

USA vill utplåna exemplet Nicaragua

USA har tagit sikte på Nicaragua för att få till en regimförändring. (Andra länder i skottgluggen för USA:s missnöje i regionen är Kuba, Venezuela och Bolivia). En del av president Daniel Ortegas tidigare supportrar och Sandinistpartiet upprepar USA:s mantra: Ortegas ?hela regering har i grund och botten varit nyliberal. Sedan blev den auktoritär och förtryckande.? Man skulle ju tycka att en nyliberal regering, speciellt om den var auktoritär och förtryckande, skulle vara precis vad Washington vill ha.

I Noam Chomskys ord så är Nicaragua ett hot mot USA-imperiet genom sitt goda exempel. Sedan Ortega återtog makten efter valsegern 2006 har landet uppnått följande, enligt NSCAG (Nicaragua Solidarity Campaign Action Group), trots att det är västra halvklotets näst fattigaste land:

- Näst högsta ekonomiska tillväxten och den mest stabila ekonomin i Centralamerika
- Enda landet i regionen som producerar 90 % av maten som konsumeras
- Fattigdom och extrem fattigdom har halverats; landet med störst minskning av extrem fattigdom
- Har nått FN:s Millenniemål för utveckling att halvera undernäring
- Gratis grundläggande hälsovård och utbildning
- Analfabetismen i stort sett utrotad efter att ha varit 36% 2006
- Genomsnittlig ekonomisk tillväxt på 5,2 % om året under de senaste fem åren enligt IMF och Världsbanken
- Säkraste landet i Centralamerika (UNDP) och en av de lägsta brottsfrekvenserna i Latinamerika
- Högst jämlikhet mellan könen på hela kontinenten (Nord- och Sydamerika) enligt World Economic Forum Global Gender Gap Report 2017
- Har i motsats till grannländerna Guatemala, El Salvador och Honduras, inte bidragit till flyktingkrisen med utvandring till USA
- I motsats till grannländerna lyckats hålla drokartellerna borta. Pionjärer med grannskapspolis.
- Såväl Världsbanken som Internationella Valutafonden och EU-länder har berömt Nicaragua för dess effektiva användning av lån och bistånd. Pengarna har använts för de avsedda ändamålen och har inte hamnat i korruption.

Före 18 april var Nicaragua bland de fredligaste och mest stabila länderna i området. Det annars oförklarliga våldet, som plötsligt svalt Nicaragua, kan bara förstås i skenet av att det blivit ett mål för USA:s regimförändringsplaner. Nicaragua har ådragit sig USA:s vrede för alla de bra saker man gjort, inte de dåliga.

Förutom att vara ett ?hot? genom sitt goda exempel så ingår Nicaragua i den anti-imperialistiska ALBA-alliansen med Venezuela, Bolivia, Kuba med flera. Attacken på Nicaragua är del i en större strategi för att slita sönder regionala samarbeten och motstånd mot imperiet. Nicaragua röstar vanligen mot USA i internationella fora, t.ex. när det gäller USA:s bakåtsträvande klimatpolitik.

En ny kanal mellan Atlanten och Stilla Havet genom Nicaragua diskuteras. Denna skule konkurrera med Panamakanalen. Ryssland

och Kina investerar i Nicaragua och tävlar med kapital från USA.

Lagen ?NICA-Act?, som gått igenom i USA:s representanthus och nu diskuteras i senaten, skulle resultera i en ekonomisk krigföring som skulle drabba levnadsvillkoren genom ekonomiska sanktioner, liksom att intensifiera USA:s inblandning i Nicaraguas affärer. Det slutgiltiga målet är att avsätta den demokratiskt valda Ortégaregeringen. USAID har tillkännagett ytterligare 1,5 miljoner dollar till ?stöd för frihet och demokrati i Nicaragua?. Pengarna slussas via NGOer för att kullkasta regeringen och göra ?kontinenten till en verklig kontinent av frihet?. Dvs frihet för USA-imperiet.

(Sverige följer som vanligt USA tätt i spåren och SIDA ska nu satsa 10 miljoner till NGOer i Nicaragua till ?demokratistöd?. Den svenska, långsamt malande byråkratin, kan vara snabb när det gäller).

De som anser sig vara vänster men också ropar på Ortégas avgång behöver ta ansvar för vad som skulle komma efter Ortega. Här är lärdomarna från Libyen talande, där regimbytet har resulterat i en långt värre situation för libyerna. Varje ersättning av Ortega skulle vara mer eller mindre nyliberal, förtryckande och auktoritär. När nicaraguanerna hölls som gisslan av det USA-ledda kriget mot contras och röstade bort Ortega från makten 1990, så kom den USA-stödda Violeta Chamorro och införde nyliberala åtgärder och en döende ekonomi.

?Diktatorer vinner inte i demokratiska val med allt större marginaler?, säger den gamle aktivisten Chuck Kaufman, med referens till Ortégas comeback 2006 som följdes upp 2011 med 63% av de röstande och 72,5% 2016. OAS, de Amerikanska Staternas Organisation, har följt och officiellt bekräftat röstetalen.

De sandinister som lämnade partiet efter valförlusten 1990 och bildade MRS är inget progressivt alternativ. De är nu komfortabelt inbäddade i USA-finansierade NGO-er, de åker regelbundet till Washington eller Miami för att träffa extrema högerpolitiker som Ileana Ros-Lehtinen eller Marco Rubio för att propagera för NICA-Act, som direkt skulle slå hårdast mot de fattiga i Nicaragua. Inte heller representerar de en folklig kraft med mindre än 2% i de nationella valen.

När MRS lämnade Sandinisterna fick de med sig nästan alla högutbildade, de som kom från mer privilegierade miljöer och de som var engelsktalande. Dessa tidigare vänsterpersoner svängde åt höger i sitt hat av Ortega. Många av dem har band till aktivister i USA, vilket förklarar en del av förvirringen idag om händelseutvecklingen i Nicaragua.

Inte bara Ortega, utan världen, har förändrats sedan 1980-talet när Sovjetunionen och dess allierade fungerade som en skyddsvall mot USA:s aggression. Det som var möjligt då är inte detsamma som i dag, med ett mer begränsat utrymme internationellt.

Nicaragua är utan konkurrens det mest progressiva landet i Centralamerika. Det finns en motsägelse i önskingarna om att Ortega ska ersättas och samtidigt propagera mot USA-imoerialismens plundringar. Nyval, i strid med grundlagen, skulle ytterligare destabilisera en redan ostadig situation. Med tanke på oppositionens ringa stöd och interna motsättningar så skulle de väl organiserade och eniga sandinisterna förmodligen vinna igen.

Det viktigaste för aktivister i USA (och i övriga utlandet) borde vara att få slut på USA:s inblandning så att nicaraguanerna får lösa sina egna problem.

Högerns våld, som pågått sedan i april, ska ses som ett kupp försök. En avsevärd del av befolkningen har slutit upp bakom den valda regeringen, vilket visades av de massiva demonstrationerna 19 juli till minne av den sandinistiska revolutionen som segrade 19 juli 1979.

Nu har högerns vägspärrar och blockader tagits ner och medborgarna kan fritt röra sig utan att hotas och misshandlas. Men i efterdyningarna kan man konstatera att Nicaragua har lidit och upplevt ett oacceptabelt antal döda, omfattande skadegörelse på allmän egendom och en skadad ekonomi. Och ett hotande införande av NICA-Act.

Resumen Latinoamericano 180803

<https://www.mintpressnews.com/us-wants-nicaragua-to-fall-as-it-poses-the-threat-of-a-good-example/246973/#.W2XC2WbxAsY.facebook>